O, vindecă-mi ochiul credinţei Isus,
să poată privi strălucirea,
/: din ceru-adevărului fără apus,
în care domneşte iubirea! :/

Mai limpede fă-mi-l în vremea de-acum,
să-Ţi pot recunoaşte Fiinţa,
/: să pot ocoli orice piedică-n drum,
ce-o pune-n ascuns necredinţa. :/

Când somnul vrăjmaş,
mă pândeşte şi-ar vrea
adânc să pătrundă în
mine,
/: alungâ-l Isuse din
inima mea,
şi ochiul mai treaz Tu
mi-l ţine! :/

**Topeşte-mă-n focul preasfintei iubiri,
ca ochiul credinţei să poată
/: păstra necurmat şi fierbinte-n priviri,
Fiinţa-Ţi în har îmbrăcată! :/**